

[Socialministeren.]

forsikring, eller man i højere eller mindre Grad kan kalde det saadan, efter som man vedtager Ændringsforslag Nr. 1 eller ej. Men i Realiteten vil jeg ikke gaa med til Ændringsforslag Nr. 1 af den Grund, at det ikke har været min Mening, at man skulde ændre mere ved det bestaaende, de hidtidige historiske danske Forhold, end jeg fandt det rimeligt og nødvendigt og politisk naturligt. Vi har herhjemme i over en Menneskealder haft den vederlagsfri Aldersrente. Formaalet var at sammenbygge denne med Invalidrenten og indbygge den i Systemet, saaledes at man kunde sige, at det fungerede mere tilfredsstillende og Taksterne blev mere ensartede. Men Formaalet fra Regeringens eller min Side var jo ingenlunde at indføre en Præmie for Aldersrenten. Det er Realiteten, og naar det konservative Folkeparti kræver Præmie til Aldersrenten, saa maa vi altsaa modsætte os dette. Derfor anbefaler jeg at stemme imod Ændringsforslag Nr. 1, og dertil knytter sig jo Ændringsforslag Nr. 6.

Hvad Ændringsforslag Nr. 2 angaar, drejer det sig om det Spørgsmaal, hvorvidt Opholdskommunen under visse nøjagtigt angivne Betingelser skal yde Hjælp til en Persons Medlemskontingenter, naar han paa Grund af Sygdom eller visse andre Forhold ikke selv kan udrede dem, eller man skal nøjes med at sige, at Kommunen *kan* yde Hjælp. Paa det Punkt er der ogsaa en Forskel i vor Opfattelse. Hvis der i Almindelighed stod i § 15, hvortil Ændringsforslaget er stillet, at Opholdskommunen kan yde Hjælp, ja, saa var der jo ikke noget at sige til Formuleringen. Men Systemet er et andet; Systemet er i videst muligt Omfang at fastsætte i Loven Betingelser, der giver en Ret til Hjælp, og disse Betingelser er udenslet saa omhyggeligt ved Flertalsforslaget, at naar disse foreligger, er det rimeligt at bestemme, at saa skal Kommunen træde til, fordi det er af stor Betydning baade for det offentlige og for den private, at han bevarer sin Medlemsret i Folkeforsikringen. Der er derfor i Praksis ikke saa stor reel Forskel mellem den Stilling, den ærede Ordfører for det konservative Mindretal indtager, og Flertallets og min Stilling. Men det kan jo ske, at der er en Del Kommuner, som, selv om alle disse Betingelser er til Stede — det har vi set før med Hensyn til Sociallovgivningen —, savner den fornødne Interesse for at holde Folk forsikrede, selv uanset, at det nu faar langt større Betydning, og vi maa sikre os, at saadanne Kom-

muner ikke faar Lov til at lade vedkommende Personer glide ud af Folkeforsikringen. Derfor kan vi ikke tiltræde Ændringsforslag Nr. 2. Det er ikke rigtigt, som § 15 nu er opbygget, at lade Kommunerne rent vilkaarligt afgøre, hvorvidt de vil hjælpe eller ej, naar alle Betingelser foreligger.

Ændringsforslagene under Nr. 7—10, der jo ikke angaar en Forhøjelse — ja, man kan nok sige, det er en Forhøjelse af Præmien, men det er mere nøjagtigt at udtrykke det saaledes, at det er en Fordobling af Præmien —, kunde vi maaske under andre Forhold end de øjeblikkelige Kriseforhold have diskuteret. Men naar man i Øjeblikket, hvor Forholdene er saa vanskelige, Kontingenterne og Skatterne saa høje, gennemfører denne Folkeforsikring, tror jeg ikke, det vilde være muligt at faa den til at trænge ud i de Kredse, som Hensigten fra alle Sider er at naa, hvis vi samtidig mødte med dobbelt saa høje Præmier som foreslaaet fra Folketingets Side. Derfor maa jeg, uanset hvad Tiderne maatte bringe, i Øjeblikket i hvert Fald modsætte mig og er enig med Flertallet i at modsætte os højere Præmier end dem, der er foreslaaet af Udvalgsflertallet i Folketinget.

Endelig er der Ændringsforslagene Nr. 12 og 13, som den ærede Ordfører for Mindretallet sagde var af rent formel Natur. I hvert Fald har de jo ingen Betydning, naar Mindretallets Ændringsforslag i øvrigt er stemt ned, hvilket jeg altsaa hermed skal tillade mig at anbefale sker.

Ordføreren (Bækgaard): Ligesom den højtærede Socialminister skal jeg tillade mig paa Flertallets Vegne at tilraade, at man stemmer imod Mindretallets Ændringsforslag. Disse gaar jo hovedsagelig ud paa to Ting, først at fastslaa Pligten til Aldersforsikring derigennem, at hvor der i Lovforslaget tales om Præmier og Invalidforsikringsfonden, skal dette formes saaledes, at ogsaa Aldersrenten dækkes, og for det andet at forhøje disse Præmier betydeligt; saa kan det ogsaa for det tredje nævnes, at Kommunens Stilling til trængendes Præmiebetaling, saaledes som den er udtrykt i § 15, skulde ændres.

Hvad det første angaar, ser jeg ikke den Realitet, som man søger at lægge ind i disse Ændringer; det er navnlig Ændringsforslag Nr. 1 til § 1, Nr. 6 og 7 til § 42, Nr. 12 til § 65 og maaske ogsaa Nr. 13 til samme Paragraf. Det er i Forvejen i § 1 fastslaaet, at Adgangen til at komme i Betragtning